

**ВАСИЛ ЦОНЕВ
НЕ ГИ НАДУВАЙТЕ!**

chitanka.info

Както знаете, деца, през деня, докато вие играете, играчките спят. И обратното.

Щом заспите, те скачат и започват да лудуват.

Така и стана с играчките на малкия Митко.

А той имаше чудни играчки:

1. Балонче, на което бе нарисувано тъничко човече с бомба.

2. Клоун.

3. Кукла — закупчик — с мустаци, очила и чанта под мишницата.

4. Негърче.

5. Пенда — момиче в национална носия.

6. Пищялка.

7. Хармоничка (разтегателна — стара цена 2 лева, нова цена — 2,40).

И на всичко това отгоре — една цяла-целеничка новогодишна елха, защото, колкото и смешно да ви се види това, беше Нова година.

Точно в дванадесет часа стенният часовник удари точно дванадесет пъти. Навън блеснаха ракети, фойерверки засвяткаха в небето и топовете загърмяха. Но Митко спеше ли, спеше. Той беше играл целия ден с играчките (нали затова му ги дадох я — да се измори с тях и да спи, докато мама и татко танцуват на новогодишния бал) и сега спеше, та дим се дигаше.

Затова пък играчките наскачаха, хванаха се за ръце и заиграха буйно хоро под звуците на пищялката и хармониката.

Играеха те, скачаха, ама все нещо им пречеше да играят както трябва. Опашката на полунадутото балонче се мотаеше наляво и надясно и всички гледаха към нея — дано да не я настъпят.

Ама нали знаете — точно когато човек иска най-много да не направи нещо, прави го.

Та така и сега.

Най-внимателният от всички, закупчикът, който стъпваше на пръсти, за да не настъпи опашката, изведнъж се препъна и — хоп — настъпи я.

Човечето от балончето изви лице от болка. Закупчикът свали шапката си и се извини. Всички бяха много смутени, но станалото — станало. Отново засвири оркестърът и всички заскачаха.

Този път клоунът беше невнимателният.

Настъпеното от него човече свали шапката си, за да приеме извиненията му, но всички видяха как тънкото му лице започна да се смалява, да се смалява, да се смалява...

Куклите замигаха учудени, а сетне погледнаха към опашката на балона.

Ужасно!

Врѳвчицата се беше развързала и въздухът излизаше.

Няма време за губене.

Закупчикът се хвърли, захапа края на балона и силно го наду. Балонът доби предишния си вид. Клоунът на свой ред грабна опашката и също наду балона. И ето — той стана по-едър отпреди.

Негърчето и Пенда, за да не останат по-назад, също надуха балона.

О-о-о, сега той стана голям, голям.

Човечето, нарисувано на него, се превърна в солиден мъж с широко лице, широко тяло и солидно бомбе.

Музиката засвири, всички се хванаха на хорото и заскачаха.

Солидният мъж се друсаше важно и гледаше самодоволно наоколо. Случайно погледът му падна на отсрещното огледало и той възхитен разгледа собствената си фигура. Огледа се отпред, сетне отстрани. Хм, би могло още малко...

Мъжът вдигна ръка и музиката спря.

— Надувайте! — посочи той към края на балона.

Куклите се стреснаха. Защо да надуват, когато вече всичко е наред?

— Надувайте! — кресна мъжът и погледна страшно.

Закупчикът наду балона. Мъжът стана още по-голям.

Той се огледа в огледалото и самодоволен блясък светна в очите му.

— Надувайте!

Клоунът също наду.

Мъжът стана страшен. Огромен, дебел, той зае половината от хорото.

— Надувайте!

Пенда и негърчето също надуха балона. Но когато погледнаха към нарисувания на него мъж, изтрѳпнаха. Той беше станал толкова страшен, че двамата отстъпиха назад и паднаха като подкосени.

До мъжа останаха само клоунът и закупчикът.

— Музика! — кресна мъжът.

Пищялката засвири изплашено, на пресечки, а хармониката задрънча, защото цялата трепереше от страх.

Мъжът хвана клоуна и закупчика за ушите и заигра.

Клоунът и закупчикът ревяха от болка, но мъжът се друсаше, като от време на време чукаше главите им една о друга и се кикотеше. Ех, че весел танц!

— *Надувайте!* — изрева мъжът. — *Надувайте!*

Разтревожени, клоунът и закупчикът започнаха да надуват. Ту единият, ту другият.

Мъжът растеше, растеше — стана огромен, страшен и изведнъж — БАМ! — спуска се и полетя на хиляди парчета из стаята.

Пищялката изпищя, а хармониката изхърка.

Какво стана?

Клоунът и закупчикът погледнаха наоколо. Закупчикът дори бръкна в чантата си, в джобовете, но от балона не бе останала и следа.

Пенда и негърчето също зяпаха с отворени уста.

— Ха — ето го!

Закачено на едно клонче на елхата, висеше някакво смачкано парче от балона. И то точно това парче, на което бе нарисуван мъжът. Сега той беше оклюмал, с провиснали ръце.

Играчките въздъхнаха с облекчение и махнаха с ръце — нека си виси.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.